

denne Betragtning har søgt om Bevilling til adskillige Formaal — jeg skal nævne Fremskyndelsen af Arbejdet paa Christiansborg Slot og af Udførelsen af Inventaret til Sindssygehospitalet ved Nykøbing foruden mange andre Ting. Jeg beder den højtærede Finansminister om ogsaa ud fra denne Betragtning at skænke den foreliggende Sag sin Velvillie. Der foreligger her en Opgave, som Staten faktisk ikke kan være bekendt vedblivende at skyde fra sig.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Jeg blev meget forbavset over det Svar, som den højtærede Justitsminister gav paa den Forespørgsel, jeg til lod mig at rette i Formiddags. Den højtærede Minister gaar ud fra, at det, der er Tale om, er, at man skulde forbyde Udlændinge at erhverve Grundejendom her i Landet. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at det var ikke saa simpelt et Spørgsmaal at løse. Og det har den højtærede Minister sandelig Ret i. Det er en saa vanskelig Opgave, at den er umulig, og den højtærede Minister skal ikke anvende nogen som helst Tid paa at løse denne Opgave, det er nemlig slæt ikke det, der ligger for. Det, der er Tale om, er, at Udlændinge ikke skal have Lov til uden ministeriel eller kongelig Tilladelse at erhverve Grundejendom her i Landet. Vi er vistnok det eneste Land eller i alt Fald et af de faa Lande, hvor en saadan Tilladelse ikke skal erhverves. Det bedrøver mig saa meget mere, at den højtærede Minister er ubekendt med, hvad Sagen drejer sig om, som den højtærede Minister i Fjor svarede mig, at det Spørgsmaal, jeg drog frem, vilde blive løst i Forbindelse med en anden Sag, som den højtærede Minister nævnede, og som var fremdraget af Naturfredningsforeningen. Den Gang sagde den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal overvejedes i Justitsministeriet og i Udenrigsministeriet. Men nu hører jeg, at Chefen for det ene af disse Ministerier er ubekendt med, hvad det drejer sig om, og saa gaar jeg ud fra, at der i Virkeligheden ikke har fundet nogen Overvejelse Sted af

dette vigtige Spørgsmaal, og det beklager jeg i allerhøjeste Grad.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg tror, det vilde være nyttigt, om den højtærede Handelsminister og jeg kunde diskutere det Spørgsmaal, vi har drøftet, yderligere, men det er paa det nuværende Tidspunkt selvfølgelig ganske umuligt. Hvad der kan kræves — og højt kan kræves — af mig, er, at jeg underbygger en Tanke, jeg har, intellektuelt. At jeg tillige skulde gaa ud omkring og faa Organisationer eller Mænd udenfor Salen til at interessere sig for den, inden Ministeren vil give sig af med den, er i hvert Fald efter min Opfattelse: uparlamentarisk.

Overfor den højtærede Finansminister vilde jeg gerne tillade mig en Bemærkning. Den højtærede Minister lagde i sit Svar til mig navnlig Vægten paa det, som havde ringe eller ingen Betydning, og dersom jeg var lige saa tilbøjelig som den højtærede Minister til at vurdere deres Intelligens, som jeg diskuterer med, vilde jeg sige til ærede Medlemmer, at de ikke maatte tro, at Ministeren gjorde dette af Dumhed. Nej, det gjorde han tværtimod, fordi han syntes, at det var klogt, thi saa behøvede han ikke at opholde sig saa meget ved de Ting, som havde Betydning. Naa, jeg har nu ikke denne Tilbøjelighed, men jeg holder af at rette mig efter andre, og naar den højtærede Minister mener, at vi skal den Vej ud, kan jeg ogsaa godt være med. Overfor det, den højtærede Minister saa bemærkede, vil jeg, hvad det store Byggeforetagende i Prinsensgade angaar, sige, at det var her uden al Betydning, hvad jeg havde ment med „vi“. Men med „vi“ mente jeg fornuftigvis alle de Mennesker, lige fra yderste Højre til Socialdemokraterne inklusive og indenfor og udenfor 7de Kreds og af alle Klasser, som havde interesseret sig for, at dette Arbejde skulde blive ført igennem. Vi, vi vilde nu benytte disse særlige Omstændigheder til at faa det ført igennem. Men derpaa vil den